

L a i v a s

SAVAITINIS LIETUVIŲ KATALIKŲ LAIKRAŠTIS

No. 37

Rugsėjo (Sept.) 8, 1924

Metai IV

TURINYS:

1. XIV Sekmadienis po Sekminių: šv. Mišių Lekcija ir
Evangelija ..... pusl. 738-739
2. Vienybės Kongresas — par X. 740-741
3. Pranciškonai vėl Berlyne. — par L. S. T. 741-743
4. Tikyba ir Dora: Keleivis pelkėse — Nekeik 744-745
5. Žiedėliai: Iškilmingoji puota—Nepersiimti nepavykimais 746-752
6. Lietuviai katalikai Amerikoje 753-754
7. Klausmai ir Atsakymai: Prasivardžiavimas — Biblistai 755-757
8. Katalikų pasaulis 757-759
9. Lietuvos žinios 760
10. Vaikučių Skyrius: Nameliai — Pasišiaušėlis — Katinėlis
ir Oželis 761-763
11. Redakcijos Atsakymai 763

XIV SEKMAD. PO SEKMINIŲ.

L E K C I J A

GAL. 5, 16—24.

BROLIAI, aš sakau: Elgkitės vadovaujant dvasiai, ir jus nevykinsite kuno geidulių. Nes kunas geidžia prieš dvasią, dvasia gi prieš kuną; nes tuodu yra kits kitam priešingu, kad nedarytumėte visa, ko tik norite. O jei jus esate dvasios vedami, jus ne esate po įstatymu. Kuno labai yra matomi; jie yra: paleistuvystė, susitepimas, begeuyste, pasileidimas, stabų garbinimas, žavėjimai, neprietelystės, barniai, pavydai, rustybės, vaidai, nesutkimai, atskalos, neapykantos, žmogūdystės; girtuokliavimai, apsirijimai ir į tuos panašūs dalykai. Kaip aš jums anksčiau sakiau, taip vėl iš anksto sakau: Kurie tai daro, tie negaus Dievo karalystės. Dvasios gi vaisių yra: meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrumas, malonumas, gerumas, romumas, meilumas; ištikimybė; kuklumas, susilaikymas, skaistybė. Prieš tokius nėra įstatymo. Kurie yra Kristaus, tie prikaldė ant kryžiaus savo kuną draug su ydomis ir geiduliais.

E V A N G E L I J A

MAT. 6—24—33.

ANUO metu Jėzus tarė savo mokytiniams: Nėvienas negali tarnauti dviem valdovam; nes arba jis vieno nekės ir mylės kitą, arba vieno laikysis ir niekins kitą. Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai. Todėl aš sakau jums: Nebukite bailiai susirupinę savo gyvybe, ką valgysite, nė savo kunu, kuo vilkėsite. Ar gi gyvybė ne svarbesnė už valgį ir kunas už drabužį? Žvilgterėkite į dangaus sparnuočius: jie nesėja, nei pjauna nei į kluonus nekrauna; ir jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jus ne daug daugiau verti kaip jie?

Kasgi jūsų gali savo rupesniu padidinti savo ugį vienu mastu? Ir kam jus labiau rupinatės drabužiu? Žiurėkite į lauko lelijas, kaip jos auga; jos nesidarbuoja ir neverpia; tačiau aš sakau jums, kad

ir Saliamonas visoje savo garbėje nebuvo taip apsilvilkes, kaip viena jų. Taigi, jei Dievas taip apvelka lauko žolę, kuri šiandien yra, o rytoj metama į krosnį, kaip gi labiau jus žmonės menko tikėjimo? Nebukite tat bailiai susirupinę ir nesakykite: Ką valgysime, ar ką gersime, ar kuo apsidengsime? Nes visų tų dalykų labai ieško pagonys. Juk jūsų Tėvas žino, kad visa to jums reikia. Taigi, ieškokite visupirma Dievo karalystės ir jos teisybės, o visa tai bus jums pridėta.

VIENYBĒS KONGRESAS.

Rugpiučio mēnesio pradžioje šiuo metu Velehrade (Čekoslovakija) įvyko nepaprastai svarbus kongresas. Į senąjį Velehrado miestą suvažavo Katalikų Bažnyčios ir pravoslavų bažnyčių atstovai—tartis del Bažnyčios vienybės.

Šv. Tėvas Pijus XI ne tik palaimino šį suvažiavimą, bet dargi buvo pats atstovaujamas per savo delegatą. Be to, šv. Tėvas atsiuntė raštą, kuriuo įgalioja katalikus tartis su pravoslavais.

Kongrese dalyvavo 350 asmenų, pasaulinių ir dvasiškių. Jų tarpe 20 vyskupų: 10 vyskupų iš Čekoslovakijos, 6 — iš Jugoslavijos ir 4 — iš Galicijos.

Iš bolševikiškos Rusijos neatvyko atstovų. Bet už tai daug buvo rusų pravoslavų, kurie pabėgę iš bolševikų rojaus vargsta ištrėmime užsieniuose.

Kongresas tęsėsi tris dienas ir katalikų susitarimui su pravoslavai padarytas didelis žingsnis pirmyn.

Svarbesniosios Kongreso išvados yra šios.

1. Kongresas pažymi, kad apeigų skirtumas dievmeilystėje nėra kliūtis vienybei tarp pravoslavų ir katalikų sudaryti. Anaiptol, rytų apeigos gal atėityje turėti pasisekimo ne tik šalyse, kur pravoslavai gyvena, bet ir kitose šalyse.

2. Pažymėta, kad rusai tremtiniai yra labai linkę prie susivienijimo su Katalikų Bažnyčia.

3. Kadangi šis Kongresas parodė, kad vienybės klausimas yra labai opus ir gyvas klausimas, kuriuo veikt visos slavų tautos įdomauja — nutarta panašūs suvažiavi-

mai daryti kas treči metai.

4. Betarpiai santykiai katalikų su pravoslavais nesudaro jokio pavojaus katalikams, kaip tai buvo seniau. Ir dėlto misijos pravoslavų tarpe yra geistinos ir pagirtinas dalykas.

Kongresas užbaigtas iškilminga konsekracija unijoto Vyskupo Petro Gebeja, kuris skiriamas Karpatų rusinams Čekoslovakijoje.

Šių metų Velehrade Kongresas Bažnyčios vienybės klausimą pastumdėjo pirmyn ir reikia tikėtis, kad su laiku santykiai tarp katalikų ir pravoslavų eis vis geryn, kol galų gale sulauksime tikros vienybės, kurios taip troško mūsų Išganytojas, Jėzus Kristus. Duok Dieve! X.

PRANCIŠKONAI VĖL BERLYNE.

Po 350 metų.

Praėjus 350 metų Pranciškonų Vienuolija iš naujo įsikūrė Vokietijos sostinėj Berlyne. Berlyno apylinkėse skurdžiame Pankawo distrikte randasi maži ir ankšti Pranciškonų namai, kuriuos trys vienuolios kunigai ir du broliu kovoja su dideliu skurdu ir kuone beviličiai tą mažą savo vienuolyną stengiasi palaikyti.

Jie neturi iš niekur pajamų, išėmus mažas aukas nuo apylinkės vargdienių žmonių, kurie patys dažnai reikalingi pašalpos, kuomet nedarbas jiems dirstelia į akis. Ir tas dažnai įvyksta. Kuomet jie turi, tai ir duoda. Kuomet gi patys reikalingi pašalpos, tuomet kreipiasi vienuolijon ir pašalpa pagal išgalės neatsakoma. Nei vienas

vargšas nepaleidžiamas tuščiomis. Duodama jiems tai maisto, tai kuro.

Kaip atrodo vienuolynas.

Pastaraisiais laikais teko aplankyti tuos Pranciškonų namus, kuomet lauke temperatūra buvo žemiau žero (0). Tai buvo antradienio vakaras. Benedikcija buvo giedama mylmojo Vienuolijos globėjo Švento Antano pagarbai.

Tie Pranciškonų namai arba vienuolynas, tai maža penkių kambarių trioba. Tie kambariai padalinti į aštuonis mažus kambarėlius, kurių viename yra koplyčia. Koplyčia permaža, kad joje galėtų tilpti vargonėliai. Altorius mažytis ir keturi suolai klupoti. Kiekviename suole gali sutilpti keturi asmens. Tačiau pamaldų metu viduje ir tarpdury susispaudžia apie 30 žmonių. Vargonėliai pastatyti pašaliniam kambariui, kur gali sutilpti irgi apie 8 žmonės. Šis kambarys naudojamas zakristijai.

Kuomet leidžia oras, žmonių galima matyti klupančių ir lauke, mažame daržely, ypač per Mišias ir palaiminimą.

Teko patirti, jog šimtai žmonių lankyto pamaldas ir religines pamokas, jei būtų ruimingesnė vieta arba nors atitinkama pastogė.

Šiandie didi religinė vilnis užėjusi Vokietiją. Žmonės nori dvasinių pamokų, trokšta grįžti savo senovės tikrąn tikėjiman.

Nebviltis, alkis, šaltis tukstančius vokiečių nukreipia Katalikų Bažnyčion, kur jie gali atgauti savo sieloms ramybę ir taiką tomis juodomis valandomis.

Šioj Vokietijos daly misionieravimo darbai didžiumoje priguli Jėzuitams ir Tėvams Dominikonams. Bet re-

liginių pamokų reikalavimas taip didis, kad Tėvai Pranciškoniai šiaurinėj Vokietijoj jau treči metai veda misijas.

Reikalinga erdvi vieta.

Pankowo distrikte, Berlyno priemiesty, Pranciškoniai nupirkė tuos Namus pirm poros metų ir ėmė darbuotis tarp vargdienių. Vienuoliai misionieriai per 350 metų dėjo pastangų grįžti šiaurinėn Vokietijon ir skleisti tikrą Dievo žodį. Tačiauš tos pastangos buvo tuščios. Bet šian die šie misionieriai yra laisvi, gali įsigyti namus arba įkurti vienuolynus, lygiai taip, kaip pietinėj Vokietijoj.

Po revoliucijos Pranciškoniai tėvai ir broliai savo vienuolijos viršininkų parėdymu pasiūsti protestantinėn Vokietijos dalin kurti namų ir misionieriauti tarp visų tų, kurie nori grįžti Katalikų Bažnyčion.

Delto, mažoji Pankowe kopytėlė reinkalinga padidinti, taip kad jėje galėtų sutilpti didesnis skaičius žmonių, trokštančių girdėti Katalikų Bažnyčios mokslą. Tam tikslui reikalinga tuojaus pinigų. Tėvas perdėtinis suplanavo kuopukiausiai apsieiti didinant kopyčią. Tam darbu atlikti bus sukviesti vienuoliai broliai.

Reikalingas fondas.

Bet pirm visako tam darbu atlikti reikalingas fondas. Delto tėvai Pranciškoniai šaukiasi geraširdžių Amerikos katalikų pagalbos. Kas gelbės tą šventąjį darbą, tie visi specialiai bus atmenami Tėvų Pranciškonų Mišiose padidintoje kopyčioje. Visais laikais už visus geradarius bus meldžiamasi.

Visas aukas prašoma siūsti Tėvui perdėtinui, kunz. Johannes Imping, O. F. M., Franciscan Home, 19 Wollankstrasse, Pankow, Berlin, Germany.

L. S. T.

TIKYBA IR DORA.

KELEIVIS PELKĖSĖ.

Vieną kartą keleivis įklimpo pelkėsna net ligi kaklui, o kada pro jo nelemtą kalinį ėjo koksai tai žmogus, jis ištiesęs ranką šaukė "Pasigailek manęs, ištrauk iš pelkių!" Žmonės gailestingi į jį prisiartinę, padavė jam ranką, kad už jos prisilaikytų, bet nelaimingasai nenorėjo už jos prisilaikyti ir klimpo dar giliau. Tačiau nesiliovė maldavęs pagalbos. Keleivis vėl jam paduoda ranką; bet prašęs pagalbos taip pat pasielgė, kaip ir pirmą kartą, ir kada taip atkartoję keletą kartų, tuomet gailestingas žmogus užsirustino ir tarė: "Delko šauki pagalbos ir nenori prisilaikyti rankos, kurią aš tau paduodu, bet užsispyręs laikaisi savo pelkių? Jeigu tau patinka puti pelkėse ir nenori priimti pagalbos, tegu taip buva, kaip esi užsitarnavęs." Tai pasakęs gailestingas žmogus prasišalino, keleivis pelkėse nuskendo.

Šis palyginimas vaizduoja tuos krikščionys, kurie klimsta nuodėmėse, ir nors kasdien atkartoja "Tėve mūsų" ir sako "Išgelbėk mus nuo pikta," bet iš Dievo malonės ir paduotos nelaimėje pagalbos nesinaudoja, ir niekuomet nenori prisidėti išsigelbėjimui savęs iš pelkių — kasdieninių nuodėmių, degtinės purvų ir kitokių nedorybių. Nuo tokių žmonių pasišalina Šventos Dvasios malonė ir jie žuva be jokios pagalbos.

Abušis.

NEKEIK.

Baisus daiktas, jei keikia vyras, bet dar baisesnis, jei tai daro moteris. Kada supykęs žmogus keikia, tada jis nori, kad jo žodžiai išsipildytų.

O žinodamas, kad jo žodžiai neįvyko, nesigaili baisiausių linkėjimų. Plunksna atsisako rašyti, ką žmonės keikdami mini. Ar negaila jums mažų vaikelių, kurie tų keiksmų klauso. Vaikai mėgsta pamėgdžioti vyresniusius. Ir jie tuojuo ima biauriai keikti, nesuprasdami dar nė ką reiskia keiksmo žodžiai.

Keiksmas kyla iš piktumo, o rustybė, tai viena didžiųjų nuodėmių. Kas nori nekeikt, tegu valdo savo piktumą. O piktumas reikia suvaldyti štai delko. Kaip girtas negali nieko protingo nuveikti, taip lygiai ir piktume nieko nesirūšk daryti, nes paskui reiks gailėtis. Rustybė, — blogas patarėjas. Ką pasakytum, jei išsipildytų tavo žodžiai, kuriais supžkęs keikiai? O kiek žmonių gulėtų kapuose, jei tavo keiksmo žodžiai būtų įvykę.

Melskime Viešpatį Dievą, kad kalbėdami žodžius: ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiam saviems kaltiems ir kad neburnotume prieš Dievą, o tikrai atleistume artimui. Patys prašome, kad Dievas mums kaltes dovanotų, o kitiems dovanoti nenorime. Dovanokime pirmą artimui, o tuomet ir Dievas mums dovanos.

ŽIEDELIAI.

IŠKILMINGOJI PUOTA.

Viename Portugalijos mieste vardu Santaren, vidury 13 šimtmečio buvo senas Dominikonų vienuolynas. Prie vienuolyno buvo įsteigta berniukams mokykla. Tėvas Bernardas ėjo mokytojo pareigas vaikų skyriuje. Jis visa širdimi mylėjo vaikus, o vaikai jį.

Tėvas Bernardas turėjo laikyti šv. Mišias anksti rytą. Prie Mišių jam patarnauti ateidavo iš kaimo Alfinie du jaunučiu broliuku. Jonukas ir Juozukas. Tėvas Bernardas laikė juodu maldingiausiais vaikais iš jo vedamojo skyriaus.

Kaimas Alfinie buvo gana toli nuo vienuolyno. Vaikai tad eidami mokyklon, pasiimdavo su savim pietų ir vakarienės, nes kuomet jie sugrįždavo namo, namškiei budavo jau po vakarienės. Pietums stalas budavo jiems bažnyčios laiptai. Jie buvo gana platūs, ir gerai jiems patarnaudavo.

Vieną dieną kai vaikai išėjo iš mokyklos, lauke smarkiai lijo.

“Lija” — tarė Jonas. “Teisybė, bet ką darysi?” — atsakė Juozas.

“Ar manai, kad V. Jėzus pyktų ant mudviejų, jei mudu įėė į bažnyčią pavalgytumėm?” — užklauso Jonas.

“Aš nemanau” — atsiliepė Juozukas. — “Eiva į bažnyčią ir pasiprašykiva Jo leidimo, Jis yra, sako, labai geras.”

Sutarta — padaryta.

Vaikai įėję į bažnyčią prisiartino prie altoriaus, atsi-klarnė prieš Panelę Išv. laikančią kudikėlį Jėzų ir pradėjo melstis.

“O mažitis Jėzau! lauke lija, mes nenorime sušlapti, ar Tu mums leisi čia pavalgyti, Tavo name” — meldė Jo-nukas.

“O Jėzau leisk!” — kartojo Juozukas, nesulaukęs at-sakymo, ir visai pamiršęs vietos šventumo. “Žūrėk, žiu-rėk!” — garsiai sušuko Jonukas — “Mažitis Jėzus šyp-sosi į mus. “O Jėzau, aš mvliau Tave.”

Mažučiai padrąsinti Kudikėlio Jėzaus šypsena, toliau maldavo Jo.

“Jeį Tu mums leidai pasilikti Tavo namuose, tai ar negalėtum su mumis pavalgti pietų?” —

“O mažas Jėzau, nužeminta širdimi, meldžių neatsisa-kyti” — tarė antras.

Ir štai Šv. Motina išskietė savo rankas ir V. Jėzus, priimdamas atviros širdies pakvietimą, nusileido nuo alto-riaus.

Jonas ir Juozas, nerodydami jokio nusistebėjimo su nepaprastu džiaugsmu, ėmė iš pintinės valgius ir davė Brangiam Svečiui.

Viešnats Jėzus imdamas duoną, laimino ir dalino vai-kams. Šviesūs spinduliai apsiatė Brangų Svetį, Jo sald-žiai skambus balsas žavėjo vaikus.

Žemiškame pasauly visa kam yra galas. Įkuomet tru-piniukai duonos buvo nuvalyti nuo bažnyčios grindų, Didis Svetys išnyko iš vaikų tarpa. Po valandelės, vaikai apsi-dairę aplink, apleido bažnyčią, nei žodžio nepratardami kits kitam.

Vaikai išėję iš bažnyčios, skubiai bėgo namo. Namie vaikai kudikišku prastumu pasakojo namiškiams apie puotą bažnyčioje su V. Jėzumi. Išskyrus senų tėvų,— ką vaikų pasakojimui, nieks nenorėjo tikėti. Tėvas juokėsi iš jų, sako vaikai prasimanė, norėdami, kad motina įduotų jiems gardesnių valgių ir tam panašiai, o motina visai uždraudė vaikams ir kalbėti apie tai.

Vaikai matydami, kad nei vieno neįtikins, nufarė niekam nesakyti apie matytą atsitikimą.

Nuo to laiko Jono ir Juozo jau nebuvo matyties valgant prie bažnyčios durų, bet visados stengdavosi įlikti į bažnyčios vidų,

Kiekvieną sykį kai juodu sueidavo bažnyčion valgyti, Jonas budamas drąsesnis, visados eidavo kviesti V. Jėzų prie pietų.

Vaikai stebėjosi, kodėl V. Jėzus turėdamas danguje visokių gerybių, nieko neatsineša pietums, ir niekuomet nepaprašo pas savė.

“Aš neturiu tiek drąsos, paklausti Jo” — sakė Juozas, — “ir tas nebutų teisėtai, nes juk tu visados prašai Jį pietų.”

“Ei.” — tarė vienas, “reikia klausti patarimo pas tėvą Bernardą.”

Vaikai abejojo, ar toks klausimas nepakenks jų psichologijai su Viešpačiu. Dvejodami, visgi nutarė klausti, kaip tik pamatys tėvą Bernardą.

Vaikai iš ryto jau pirmieji sėdėjo mokykloje. Nespėjo tėvas Dominikonas pradėti pamokos, — kaip Jonas atsisostojęs tarė:

“Tėve, ar tu galėtum mums išaiškinti, kodėl mažytis

Viešpats, tiek kartų su mumis valgęs pietus, mums nieko nedavė, ir niekuomet pas save neužprašo, o' juk danguje nieko netruksta?"

Kunigas Dominikonas išgirdęs tokį klausimą, labai nustebė, ir visai nenorėjo tikėti, bet vaikų nuolatinis tvirtinimas ir platesnis paaiškinimas privertė jį tikėti.

Kuomet mokyklos vaikai rengė pamokas, tėvas mokytojas užsidaręs kambaryje karštai meldė Dievą, kad leistų jam šį klausimą išrišti..

Tėvas mokytojas, pilnas džiaugsmo sugrįžo į mokyklos kambarį ir pasivadinęs vaikus, tarė jiems: "Kuomet matysite Mažytį V. Jėzų, paprašykite, kad Jis užprašytų ne tik jums, bet ir mane."

"Taip, taip mes nepamiršime Jo paprašyti, bile tik mums valia tai daryti" — tarė Jonas.

Kaip paprastai, ateinančią dieną vaikai prisiartinę prie altoriaus, pradėjo prašyti Kudikėlio: — "O Brangiausias Jėzau, mes tiek kartų Tau davėme geriausio ką turėjome, bet Tu niekuomet mumis neužprašai į dangaus pokilį."

Matydami, kad Viešpats nieko neatsako, laimės apinti vaikai, ir manydami, kad tuo klausimu įžeidė Brangų Svetį pridurė; "Tėvas Bernardas mus pamokino taip sakyti, taipgi jis prašė, kad ir jį Tu pakviestumei mums parengtan pokilin."

Staiga, vaikams nesuprantamu budu, visa bažnyčia tapo apšviesta nepaprasta šviesa. Kudikėlio Jėzaus drabužiai spindėjo kaip auksas. Vaikai išgirdo neapsakomai gražiu balsu tariamus žodžius: "Tiesa, jūs mane kviesdavote, bet dabar Aš jums kviečiu ir taipgi tėvą Bernardą,

kad ateitumėte mano pokilin, kur dalyvauja Mano Tėvas ir visi dangaus šventieji.”

Kuomet balsas nutylo, skaišti šviesa pranyko, vaikai skubiai apleido bažnyčią, ir atbėgę pas tėvą Bernardą, su linksma širdimi pasakojo, kad visi trys esą užkviesti nepaprastan pokilin.

Tėvas Bernardas išklausęs viską, ką vaikai matė ir girdėjo, patarė jiems su atsidėjimu rengties prie pirmos Šv. Komunijos.

Artimiausį sekmadienį anksti rytą žmonės pradėjo rinktis bažnyčion, kad gavus progos pamatyti nekaltų vaikelių dalyvavimą V. Jėzaus puotoje.

Bažnytiniam chorui giedant “Agnus Dei,” prie gražiai išrengto stalo prisiartino Jonukas ir Juozukas. Jų širdys smarkiai plakė iš džiaugsmo, kad galėjo dalyvauti toje, taip brangioj puotoj.

Kuomet visi išsiskirstė iš bažnyčios, vienas žmogus atsiklaupęs prie altoriaus ilgai dar meldėsi, ir dėkojo Dievui už suteiktą jam malonę, kad galėjo ir jis dalyvauti Viešpaties puotoje sykiu su tais, nekaltais vaikais. Tas žmogus buvo tėvas Bernardas.

Vertė P. Vitkus.

NEPERSIIMTI NEPAVYKIM AIS.

Abraham Lincoln buvo dar jaunas vyrukas, kuomet jis darbavosi patekti atstovu Illinois valstybės legislaturon. Tečiaus pralaimėjo kampaniją. Vieton jo atstoju išrinktas jo oponentas, kurs mažiau buvo vertas užimti atstovo vietą.

Po to politinio nepavykimo Lincolnas mėgino persimesti į "business." Bet ir čia jis neturėjo laimės. Pradėtas jo "business" ne vien puolė, bet paskui Lincolnas per septyniolika metų turėjo atmokėti skolas, kurių padarė nesąžiningas jo pusininkas.

Praėjus keletui metų Lincolnas išnaujo įstojo politikon. Šiuokartu buvo kandidatu Kongresan. Išnaujo pralaimėjo. Po to nepavykimo jis mėgino ir toliaus pasilikti Suv. Valstybių valdžios tarnyboje. Tačiau paliuosuotas.

Kiek palaukus jis mėgino patekti atstovu Suv. Valstybių senatan. Bet ir šioje kampanijoje sūklupo.

1856 metais jis gavo Suv. Valstybių vice-prezidento kandidatūrą. Rinkimuose pralaimėjo. Po keturių metų vėl buvo kandidatu į vice-prezidentus. Ir vėl prakišo.

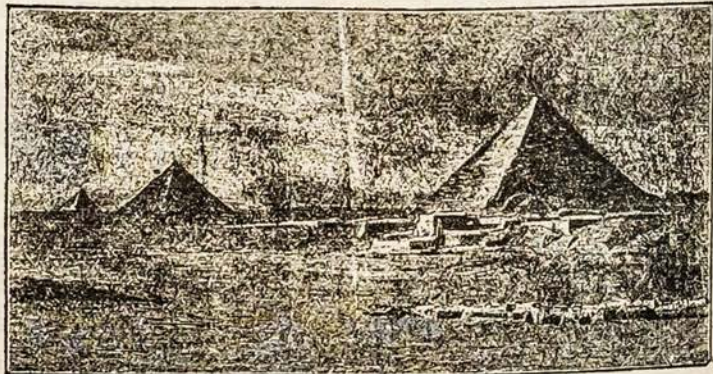
Vieni nepavykimai. Kitas žmogus pasakytų, kad neturi jokios laimės ir tuojaus pasitrauktų iš politikos arba kokio užsiėmimo.

Bet Lincolnas taip nedarė. Jis nebuvo tos rūšies žmogus, kuris nepavykimaus tuojaus persiima ir nebetenka vilties. Lincolnas buvo kovotojas su nepavykimaus, kiekvienai priešgynybei jis statydavo savo krutinę. Jis žiūrėjo, kad nepavykiniai dažniausia žmogų užgrudina, padaro drąsiu ir stipriu. Toks žmogus visuomet tvirtina, jog pasauly nėra tokių didelių kliučių arba nevykimų, kurių žmogus neišstengtų nugalėti.

Ir štai Lincolnui nors nevyko, bet jis kovojo priešgynybes nepuldamas dvasia. Ir galų-gale jis gavo viršų. Nugalėjęs visus nepavykimus ir kliutis jis paliko įžymiu Suv. Valstybių respublikos sunum. Buvo jis išrinktas S. Valstybių prezidentu ir panaikino čia negrų vergiją.

Žmogus nepavykimais neprivalo persiimti. Privalo visuomet pasitikėti Dievu ir savo spėkomis ir drąsiai siekti gyvenimo idealo.

Jei kartais tenka žmogui einant prie tikslo suklupti, neprivalo nusiminti, bet tuojaus pakilti ir žengti pirmyn. Ne tame žmogaus garbingumas, kad jis niekad neparpuola, kad jam gerai sekasi, bet tame, kad parpuoles tuojaus atsikelia ir išlaikomai žengia toliaus.

LIETUVIAI KATALIKAI AMERIKOJE

Liet. Vyčių naujoji valdyba. XII L. Vyčių Seimas įvykęs Homestead, Pa. rugpjūčio 26—28 dienomis be daug svarbių nutarimų išrinko ateinantiems metams naują valdybą. Į Valdybą įeina šie asmenys: Dvasios vadas — Kun. Dr. I. Česaitis; pirmininkas — M. Bagdonas; vice-pirmininkai — O. Pikučiūtė ir P. Daužvardis; sekretorius — Pr. Savickas; išdininkas — A. Valonis; išdo globėjai — J. Grebliūnas, J. Gedminaitė ir A. Rubl'auskaitė.

Federacijos XIV Kongreso darbai. Detroite, Mich. rugsėjo 2, 3 ir 4 dienomis įvyko mūsų vyriausios įstaigos A. L. K. Federacijos Kongresas. Kongrese dalyvavo apie 50 atstovų ir daug svečių. Atstovų buvo iš visų svarbesniųjų Lietuvių kolonijų Suvienytose Valstybėse. Net iš Kanados buvo du atstovai. Kongresas puikiai nusisekė.

Padaryta daug naudingų nutarimų ateinantiems metams vykinti. Išrinkta naujoji Centro Valdyba. Į Valdybą įeina šie asmenys: J. M. Kun. Pral. M. L. Krušas, Kun. I. Albavičius, adv. B. Mastauskas, Kun. H. Vaičiūnas, Kun. Pakalnis, p. Šimutis, p. Daužvardis, Kun. B. Bumšas ir p. Mačiulis.

Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų Seimas. Šv. Kazimiero Akademia, seserų kazimieriečių laikoma aukštesnioji mokykla mergaitėms, yra daugiausiai remiama Rėmėjų Draugijos. Jau penki metai, kai ši Draugija gyvuoja ir varo naudingą darbą. Šiomet įvyks jos penktasis Seimas Chicagoje Seserų Vienuolyne. Seimas prasidės Rugsėjo 28 dieną. Draugijos skyriai ruošiasi prie Seimo. Reikia tikėti, kad jis bus skaitlingas.

Blaivybės Seimas. Rugsėjo 1 d., Worcester, Mass. įvyko pilnųjų blaivininkų Seimas. Gražios bažnytinės iškilmės, rimtai laikomi posėdžiai darė jaukų įspūdį.

Valdyba pareigomis šiaip pasiskirstė: Dvasios vad. as — kun. Pral. M. L. Krušas; pirmininkas — kun. I. Albavičius; vice-pirmininkai — p. L. Šimutis ir p. adv. P. Daužvardis; išdininkas — p. J. Mačiulis; sekretorius — p. adv. B. Mastauskas; išdo globėjai — kun. kun. Vaičiūnas, Bumšas ir Pakalnis.

Centro Sekretoriatas bus Chicagoje, kaip ir buvęs.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

PRASIVARDŽIAVIMAS.

Klausimas.

Dažnai pasitaiko, kad žmonės susipykę savo tarpe iš-taria kits kitam: "kvaily!" ar "durniau!"

Tuo tarpu Viešpats Jėzus pareiškė, kad kas sakytų ant artimo "beproty," bus smerkiamas pragaro ugnimi.

Titnagas.

Atsakymas.

Žodžiai reiškia mūsų mintis, jausmus, norus. Tiek yra smerktinas tariamas žodis, kiek įsiai reiškia mūsų negerą mintį, jausmą, norą.

Viešpats Jėzus smerkdamas pragaru ugnimi žmones, kurie taria savo artimui "beproty," smerkia blogą nusi-statymą artimui, blogą jausmą — rustybę, reiškiamą įžeidžiančiu žodžiu.

Kad geriau galėtumėm suprasti Jėzaus mintį, pažiūrė-kime visą Jo kalbą tuo dalyku pasakytą. Ją randame už-rašytą pas šv. Matą verskyrimė 1 eilutėse 21—22: Štai ką ten skaitome: Jūs girdėjote, kad seniesiems pasakyta: ne-užmuši; kas gi užmuštų, bus smerktinas teisme. Aš gi jums sakau: kiekvienas kurs PYKSTA ant savo brolio, bus smerktinas teisme: gas gi sakytų savo broliui "raka," bus smerktinas taryboje. O kas sakytų: beproty!, bus smerk-tinas į pragaro ugnį."

Iš čia mes matome, kad Jėzus smerkia ne tik žmogų-

dyste. bet is supykimą, iš kur ir paeina žmogžudystės. Ir pačiame supykime Kristus skyria tris laipsnius. Pirmas laipsnis, jei kas *tik* pyksta, bet savo piktumą nereiškia kokiais užgaunančiais artimą žodžiais. Antras laipsnis, jei žmogus ne tik pyksta, bet jau tą savo piktumą reiškia pažeminančiu žodžiu "raka" ("tuščias").

Trečias laipsnis, kuomet žmogus savo piktumą išreiškia smarkiai užgaunančiais žodžiais kaip "beproty," kas buvo pas žydus labai didelis artimo pažeminimas.

Sulig Jėzaus mokslu kiekvienas neteisingas supykimas yra nuodėmė ir juo ji didesnė, juo ji smarkiau užgauna artimo meilę. Kad pažymėjus rustybės nuodėmės sunkumą, Jėzus vartoja tris bausmės rūšis. Pirma — paprastas teismas, kurs teisia paprastus sunkius nusikaltimus. Antras — taryba — žydų aukščiausias teismas. Trečia — tai jau ne žmonių teismas, bet Dievo — pragaro bausmė.

Kitaip sakant, Jėzus pareiškia čia, kad ne tik žmogžudystė yra sunki, mirštamoji nuodėmė, bet ir didelė rustybė, kurios didumas matojamas smarkiais užgaunančiais artimą žodžiais.

Gal kas paklausti, ar kiekvienas kurs supykęs pasako "beproty!" sunkiai nusiseda?

Reikia atsakyti, kad taip, jei jisai labai smarkiai ar dideliai neteisingai supyksta ant savo artimo.

Nuo rustybės smarkumo ir neteisingumo priklauso ir nuodėmės didumas.

BIBLISTAI.

Klausimas.

Kodėl niekas biblistams nieko neatsako? Jie begalo daug nesąmonių skleidžia žmonių tarpe. J. K.

Atsakymas.

Pernai metų "Laivas" plačiai apie biblistų plepalus rašė. Nuolatos apie tą patį negalime rašyti. Patartumėm žmonėms pasiskaityti knygelę "Disputai su Biblistais." Galima gauti "Draugo" Red., 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill., kainuoja 15c.

Jei bus progos, parašysime ir apie biblistus vėliau kada nors.

Vokiečių katalikų kongresas.

Rugpjūčio 2 d., iš visų Vokietijos dalių Hanoveran suvažiavę apie 80,000 vokiečių katalikų. Tai vienas didžiausių katalikų suvažiavimų. Suvažiavime bus aptarta Vokietijos katalikų reikalai.

Misijų Paroda Vatikane.

Misionierių Paroda Romoje (Vatikane) su visu uolumu ir atsidėjimu rengiama. Tam tikslui jau visi paviljonai baigti statyti ir šandie tik iš oro dekoruojami. Tas darbas sparčiai eina. Paviljonai dideli ir tikrai Atatinkami tai svarbiai Parodai. Misionierių Paroda bus svarbi tuo, kad lankytojai pamatys, kaip Bažnyčios ir Dievo tarnai visame pasauly, visuose kraštuose skelbia Evangeliją,

platina Dievo žodį. Lankytojai galės pamatyti, kaip daug Bažnyčia atlikusi darbo tais žvilgsniais.

Įvairios rušies daiktai (ekspozitai) parodai kasdien prisiunčiami supakuoti į dideles dėžes. Tai visa ateina iš Kinijos Indijos, Afrikos ir kitų pasaulio dalių ir kraštų, kur ilgus metus darbuojasi Katalikų Bažnyčios misionieriai.

Tie visi apturimi siuntiniai sudedami į paskirtas vietas. Kuomet pavilionai bus pilnai baigti, tuomet parodos komisija dėžes pradės atidarinėti ir visi daiktai bus perkelti į paskirtas vietas.

Apie Parodos rengimo progresą Šv. Tėvas kasdien informuojamas ir Jis visakuom patenkintas.

Reikia žinoti, kad Misionierių Paroda rengiama paties Šv. Tėvo sumanymu.

Paryžiaus kunigas laimėjo kovą.

Laikraščio "Revue des Lectures" direktorius kun. Bethleem, ilgus metus reguliariai skelbia leidžiamų knygų kritiką. Jis kritikuoja noveles ir vaidinimus ir kt. raštus. Nemoralius raštus kritikuodamas pataria publikai neimti į rankas. Gerus raštus gi pataria skaityti.

Vienas svetimšalis (ar ne koks Amerikos biznierių) čionai įkurė išleistuvę raštams leisti. Ta firma be novelių leidžia dar žurnalus jaunimui. Tuose žurnaluose dažnai padedama nemoralinių raštų.

Kun. Bethleem drąsiai tuos raštus iškritikavo ir patarė jaunimui tos rušies raštų saugotis. Tą kritiką atkar-tojo provincijos katalikiški laikraščiai.

Firmos vedėjas kai-kurių provincijų laikraščių redak-

torius patraukė teisman reikalaujamas stambaus atlyginimo.

Be to, patį kunigą Bethlehem jis norėjo traukti vietos teisman.

Visi provincijos teismai tečiaus redaktorius išteisino, pažymėdami, kad ta kritika buvo daroma be blogo tikslo, nes ji teisinga.

Kad taip, tai tas svetimšalis, kaip pranešta, atsisakė vietos teisman traukti kritikos autorių. Nes tai būtų tuščias darbas.

Pasirodo, kad bedievių valdomoje Francijoje visgi yra teisybės.

Pijus X.

Nesenai minėta Papos Piaus X mirimo sukaktuvės. To Papos antkapį Vatikane aplankė daugelis maldininkų.

Sukaktuvių dieną šv. Mišias šalimais antkapio turėjo Vyskupas Oberti is Argentinos ir abatas Pieroni, mirusio Papos beatifikavimo reikalo postulatorius.

Dvi mirus, Papos seseri priėmė Komuniją per monsignorą Parolin Mišias. Šis monsignoras yra Vatikano kapitulos kanauninkas, mirusio Piaus X gimūnaitis.

Stebuklų uskaktuvės.

Sukako 700 metų nuo to laiko. kuomet įvyko didis stebuklas šv. Pranciškui apturėjus Viešpaties Kančios žymes. Tai buvo jam gyvam dangiškoji užmokesnis už jo karštą Dievo meilę.

Tas stebuklas įvyko Alvernia bažnyčioj. Toj pačioj bažnyčioj rugsėjo 14—17 bus iškilmingai minimos tos sukaktuvės. Sukaktuvių minėjimo vadovų bus Kardinalas Giorgi, Mažesniųjų Brolių globėjas.

LIETUVOS ŽINIOS.

Draugija kovai su džiova. Liepos pabaigoje Kaune susitvėrė draugija kovai su tuberkuliozu (džiova).

Rinks senovės dainas. Švietimo Ministerija yra padavusi prof. M. Biržiškai sutvarkyti senovės dainų rinkimą.

Kvies iš užsienio profesorų. Universiteto senatas nutarė pasikviesti rudens semestru iš užsienio visą eilę profesorių medicinos ir juridiniams fakultėtams.

Basanavičiaus atsišaukimas į Anglų tautą. Anglų literatas—žurnalistas p. Major Owen Rutter, viešis Klaipėdoj, kreipėsi į Dr. Basanavičių parašyti į Anglų Tautą atsišaukimą, kuriame būtų išdėstyta, ko trokšta Lietuvių tauta iš Anglų tautos. Tą atsišaukimą p. Rutter žadėjo išplatinti po visą Angliją. P. Dr. Basanavičius sutiko tokį atsišaukimą parašyti.

Lėšos naujiems gelžkeliams tiesti. Ministerių Kabinetas leido Susisiekimo Ministerijai paimti iš gelžkelių statymui skirtų kreditų 2,445,000 litų avansą naujų gelžkelių linijų tyrimo ir tiesimo reikalams.

Komunistų bruzdėjimas. Sąryšy su dešimties metų Didžiojo Karo sukaktuvėmis, Maskva dirigavo visiems užsieny savo agentams tą dieną surengti demonstracijų. Kaip matyti iš užsienio spaudos komunistų demonstracijos įvairiose vietose pasireiškė tik komunistinių lapelių mėtimu. Panašių lapelių buvo primėtyta ir Lietuvos kai kuriose vietose. Demonstruoti keli komunistai bandė tik Mariampolėje, kur jie tiesiog pateko policijai.

VAIKUČIŲ SKYRIUS.

NAMELIAI.

Senelis iš lentų sukalė skrynelę, vienam šone išrėžė apvalų langelį, po langeliu įgrėžė pagalėlį.

— Ką čia padarei, sene'i? — paklausė Petrukas.

— Namelius, — atsakė senelis.

— Kas tuos namelius gyvens?

— Švilpukai.

— Kokie švilpukai?

— Paskui pamatysi.

Skrynelę senelis liepė įkelti į medį ir tvirtai prišti. Petrukas kasdien bėgdavo pažiūrėti skrynelės.

Vieną rytą girdi kažin kas sode švilpauja. Bėga į sodą. Bėgdamas pasižiuri į skrynelę. Ant skrynelės pagalėlio tupi varnėnas, sau'utėje šildosi ir švilpauna.

Petrukas tuojaus nubėgo senelio ieškoti. Pamatęs senelį sušuko:

— Jau anmeliuose gyvena: švilpukas gyvena.

Ir nusivedė senelį varnėno parodyt.

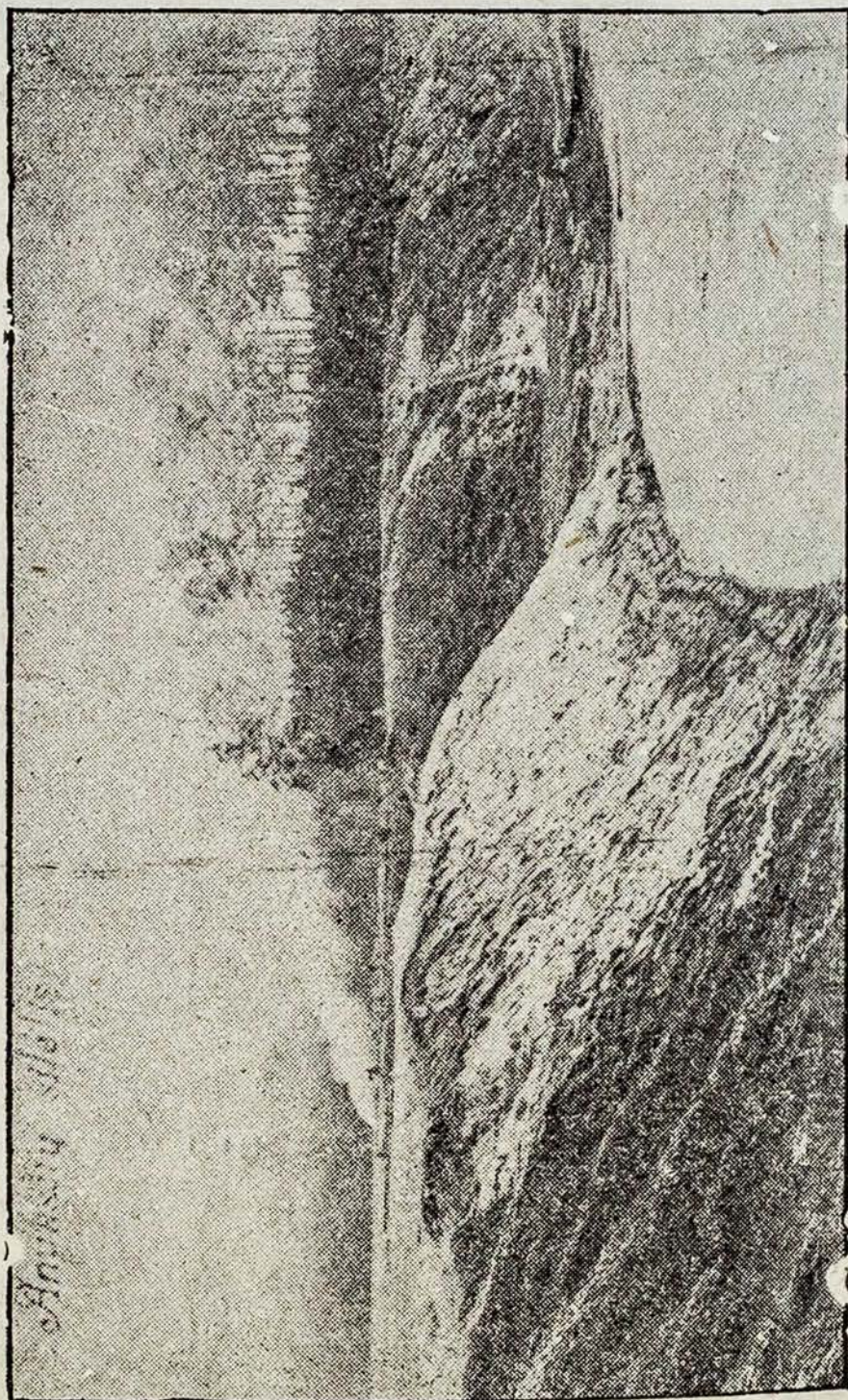
PASIŠIAUŠĖLIS.

Po kiemą vaikščiojo pasišiaušėlis. Veidas raudonas, pats platus, apvalus, švarko skvernai atsikišę, galai skvernų užsiritę.

Pasišiaušėlis vaikščiojo piktas, kažin ką barė:

— Jūs šiokie tokie. Aš jums duosiu!

Pasišiaušėlis smarkiai barė, tik niekas jo neklausė, vi-

Amžius Vilniai

LIETUVOS VAIZDELIS.

si savo darbą dirbo, savo kalbas kalbėjo.

Pats pasišiaušėlis tur but nežinojo, ką jis bara.
Štai tas pasišiaušėlis — kurkinas.

KATINĖLIS IR OŽELIS.

Oželis sutiko katinėlį ir sako:

— Eikš, pasibadysiva.

Čia pat augo senas palinkęs, sukumpęs medis. Katinėlis strikt į medį ir sako:

— Gerai, pasibadysiva. Lipk štai pas mane į medį.

Oželis pažiūrėjo į medį — visai palinkęs ir lipa pas katinėlį. Katinėlis kaip šoks, kaip supurkš! Oželis išsigando, pasprudo ir nusirito nuo medžio.

O katinėlis sau juokiasi ir sako:

— Tu per menkas su manim badytis, atsiųsk stipresnį.

Redakcijos Atsakymai:

J. M. p. A. G. iš Chicagos. — Tamstos laiškėlių su klausimais "Draugo" Redakcija įteikė mums. Pasistengsime greitai laiku į juos atsakyti.

J. M. p. D. J. Burkowicz. — Dėkui Tamstai už palankumą ir gerus linkėjimus.

**DVASIŠKO TURINIO KNYGOS,
KURIŲ SKAITYTI PATARIAMA VISIEMS**

1. Šventosios Mišios Laukaičio Kun. 40c
2. Sveika Karalienė! Natkevičiaus Kun. . . 75c
3. Švenč. Sakram. Adoracijos Vadovėlis. . . . 30c
5. Dvasiškoji Komunija 5c
6. Trijų dienų rekolekcijos Civinskio Kun. 40c
7. Šv. Pranciškaus Salez. dvasia I ir II t. . . 60c
8. Kančios Istorija 15c
9. Aple tikrąjį pamaldumą 10c
10. Šv. Jurgis — Kentėtojas Paporonio 5c

Galima gauti "Draugo" Knygyne.

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, Ill.

N O R Ė D A M I

Pirkti, Parduoti Ar Mainyti Vi-
sades Kreipkitės Pas Mus. Tas
Jums Bus Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str. Chicago

Tel Boulevard 0611 ir 0774

PADAROM PIRKIMO IR PAR-
DAVIMO RAŠTUS

Pasekmingai siunčiam pinigūs ir
Parduodam Laivakortes.

Telefonas · Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS

Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS

K R A U T U V Ė

Nepaprastas Musų Biznio Au-
gimas reiškia sąžinišką Kostume-
riams patarnavimą.

2338 So. Leavit Str.

AUKSINĒ GYVENIMO SAULĒLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimts ir aštuoniasdešimts metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNA, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPI TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, nerviškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose! (Apgr.).

Tvirtas Kaip Uola

Didžiausias Lietuvių Bankas
UNIVERSAL STATE BANKAS

Visados buvo, yra ir bus
SAUGIAUSIAS IR TVIRČIAUSIAS

Kaipo Valstybinis Bankas po Illinois Valstijos
ir Chicago Clearing House Association užžiūrą.

Banko Kapitalas ir
Perviršis

\$290,000.00

Visas turtas apie

\$3,000,000.00

Todel gali, but tik vienas patarimas

Dėkite pinigus į

UNIVERSAL STATE BANKĄ

į savo grynai Lietuvių Banką. Čion visados ir
suma ir procentus galima gauti ant pirmo parei
kalavimo.

Saugumas ir Patarnavimas — mūsų augimo
pamatas.

Gaukite šiandie šio Banko knygelę ir nelaiky-
kite savo pinigus visur išmėtytus.

UNIVERSAL state BANK

3252 So. Halsted St.,

Chicago, Ill.